

Elefantist.

Sumala mõtted ja teud on igga piddi otsatud. Wata sa se ilma sees, kuhho sa tabhad, piri egga otsa sa teina sees kosgilli ei leia; iggaweste lähewad need lodussed ja lomad teina sees eddasi, pöbjamatta, ja midda enam sa isse selle järrele mõitelda oskad, ehk selle järrele teiste kõest mõtlema olled öppinud, sedda suremaks lähheb so filmi sees se ilm tund tumilt, sedda imelikum näitse sul seal ka se kõige wähhem ja põllatumgi liwa-tetrafeeni oslewat, lialtki, kui sa mõitled, et nende tuhhandete ja tuhhandete seast neist sa mitte ühte ainustki ei leia, mis teisega igga piddi üks ollets, üks just omaš jurusses, üks oma karwa ehk mündi, oma nukka ehk kandide polest. Se lowisse seadus näitse ilka se ollema, et igga asja jälle nõnda kama muda ja teisi-tatta, kui temma sugust jälle üks otsato isseärraline ilm se jure ilma sees wälja tulleb. Mis arwab kül se luggeja selle jure, kui ta kuleb, et se otsato rumi sees, mis taewa rumits kutsutakse, neid tähtesid ütlematta enam on, kui liwa merre järres, ja et igga täht omaš seisusses jälle üks terve isseärrane ilm on, kellest mõni mitto tuhhat ja tuhhat korda surem on, kui kõik se meie ma? Üks täht on jälle opis teisiti lodud, kui teine. Mitto liwaterra ei olle nende iggaühhe peal, mitto liwaterra ühtefolko nende kõikide peal? Ühhe inimesse peas on nelli sadda kord tuhhat juukse karwa, agga kas on neid just nõnda palju igga inimesse peas?

Ei wist mitte; sedda sa kül issegi mõitelda wõid. Et ma rahwalle ka mõnest asiast se jure. Sumala ilma seest kuulda anda, lialtki sūt ma pealt, tabhame meie siis se kord temale mõnest ellaja sugust ühte ehk teist sõna seia üllespanna; ja et se luggeja sedda wahhet nende asjade wahhel õige käekaudsa tundma saaks, tabhame meie siis siin sedda kõige suremat ellajat selle kõige wähhemakõrwapanna, sedda kõigewähhemat ellajat, mis meie seia sanil siin ma pealt tumeme. Se kõige surem kuiwa ma ellajas agga on se elefant, ja teina kõrwas seisko siin siis se infusioni ellajas, üks wee ellajas.

Se elefant ellab Asia ja Afrika maal, nende kõige sojema kohhade peal rõssiste ehk märjakatte metsade sees, ea melega jõggede ja järwede liggidal, kos ta rohto, risi, pu lehti ja pu õisi sööb. Kui ta sünnib, on ta kohhe jo ni suur, kui üks eakene obbene, kasvab siis kuni 30ne aastani ja lähheb siis liggi 15 jalga kõrgekš. Kui ta õige wälja kaswanud on, siis kalub ta seitse tuhhat naela, ja teina nahk üksi, mis pea tolli paksune on, seitse sadda naela. Se nahk on tuhha karwane, kortsane, täis mühhakid, ja seppišid, kuiw ja karre kui ühhe wana tamme koor, seal ja teal ka üks karwa toppikeene ta peal ehteks. Ütteldakse et teina metsas enam kui 200 aastad wanaš saab. Teina jallad on kui paksud lihha sambad, kellel sawwe sarnased tallad al on. Teina neljandama aasta sees kasvawad temale teina allumesse lõua lu sišse 2 lihwa, mis igga 2 aasta pärrast wälja kukuwad.